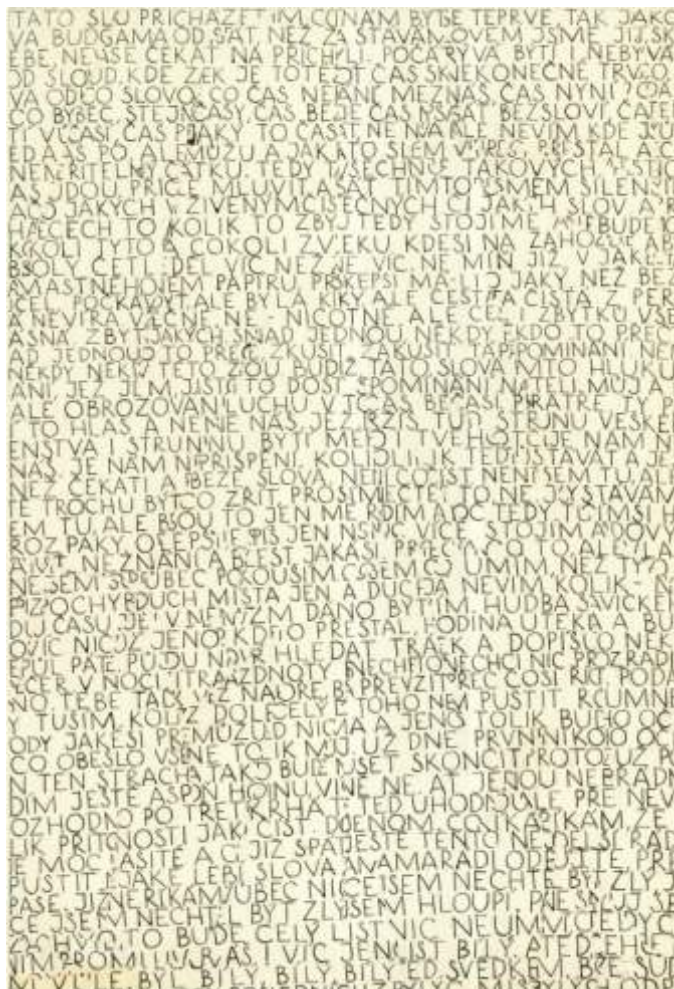

Ořezaný strom, který je i na těchto psaných kresbách, jsem UVIDĚL před několika roky. Stál mezi jinými, už pokácenými, UPROSTŘED porýtého pole, chystali tam sázet nové stromky. Byl to jakýsi objekt, hmota v prostoru vytrhnutá z okolí. Překvapující. Uřezané paže. Znepokojující. Přitahující. Později, možná přes podobnou hmotnost mraku, varování mraku, se mně kmen spojil s deštěm. S naléháním, OMÝVÁNÍM, zábnutím. Pozoroval jsem proměny deště proti tmavému a světlému pozadí, změny směru při bouřce a odstříkávání od země. Teprve potom jsem se potkal s poezií Jakuba Demla, která vyjadřovala cosi podobného, před čím jsem stál sám. Spojování kresby s možnými významy, pojmenování pocitů. To mě přivedlo ke kresbám, ve kterých dešť či obrys kmene prostupuje psaným textem, znečitelňuje ho, „opravuje“ podobně, jako autor v rukopisu textu. Varianty, které jsem někdy udělal, neměly vyčerpávat možnosti výtvarného řešení, jejich cílem bylo spíše najít přesnějšího vyjádření zachycené skutečnosti, PROCITNUTÍ před skutečností, i když estetický záměr zde zůstal.

Petr Veselý, 11. 11. 86

*Petr Veselý: Dva dny
1991, tuž, papír
90 x 62 cm*

Geofyzikální ústav AV ČR, v.v.i.
Archiv výtvarného umění o.s.

Vás srdečně zvou
na dvacátou druhou výstavu cyklu
Setkávání

Petr Veselý

**Deště, slova, stopy,
fragменты, krajiny**

(kresby od r. 1983)

zahájení v úterý 6. května 2008
v 16:30 hodin

otevřeno 7. května - 30. června 2008
po-pá 8.00-16.00 hodin

Geofyzikální ústav AV ČR
Boční II, 140 00 Praha 4-Spořilov
www.ig.cas.cz

O tvorbě Petra V. - poznámky nalezené v počítači

Figuru, tedy to, co je zobrazeno, můžeme vnímat jedine díky pozadí, ze kterého se zobrazené vyděluje. Obraz je celek, sjednocení figury a pozadí. Když se mohou figura a pozadí vzájemně zastupovat, zaměňovat, vzniká pohyb - reverzibilní obraz. Deště a slova - slova a deště.

Cílem je rovnovážná skladba obraz, kresba, objekt. Dost dobře nedokáže, možná ani nemůže, vystoupit z území přijaté estetiky, vykolejit z představ, jak má (smí) vypadat obraz, kresba, umění.

Udržet v rovnováze nápad a formu, rozum a cit je nemožné, vždycky jedna složka převáží.

Forma je podřízena cíli, potřebě sdělovat, výtvarnými prostředky probouzet přesné pocity.

Obrazy (kresby) působí minimalisticky, ale jejich prostota je zdánlivá. Některé lze vnímat jako lineární záznam, jiné jako prostorovou skladbu.

Pracuje v cyklech, věci nahlíží z různých pohledů, často z protichůdných stran.

Do obrazů a kreseb vkládá osobní příběhy, významy, poselství. Přílišnou vážnost změkčuje podprahovým humorem.

Technikou frotáže snímá struktury, povrchy předmětů mezi kterými žije. Frotážované kresby jsou roušky, do kterých se otiskla tvář věcí, zárodky možných znaků a symbolů levitující v prostoru papíru.

Jeden z archetypálních tvarů tupouhý trojúhelník spatřil na mnoha místech. Jako kus utrženého papíru, coby průhled mezi překříženými pažemi cestujících v ranní tramvaji, ve tvaru oblaku, v díře do mraků, v nalezeném střepu, v posledním ostrůvku tajícího sněhu, v otvoru ve štítě stodoly.

*Petr Veselý: z cyklu Záznaky
1987-8, tuž, papír
29.7 x 21 cm*

Rovnoramenný trojúhelník - symbol boží přítomnosti. Tvorba Petra Veselého je na víře založená.

Minimalisticky opatrné kresby působí nejistě. Je si tolik nejistý, nebo usiluje o co nejpřesnější vyjádření, o vyslovení něčeho, co dosud neví? Je rozumné přistupovat k umělcům nepředpojatě, s důvěrou, když to jsou stejní lidé jako my? Pochybující, cílevědomí, nejistí, slabí, bezohlední, vypočítaví, zistiťní atd.

Někdy dva rozměry nestačí, papír nebo plátno protrhává, prořezává, dere se na druhou stranu. Zraňuje. Možná i sám sebe, a možná proto s takovou pozorností.

Věří, že některé věci si můžeme uvědomit (že se narodí) jenom kresbou nebo obrazem, že díky "dovídání se malováním", může za svými díly zahlédnout smysl věcí. Věří ve sdělnost umění, tudíž důvěřuje i divákovi.

To podstatné ale nelze popsat, ani zobrazit, nijak uchopit.

Mají předměty duši, nebo se naplňují až tím, že na ně ukážeme? Věci jako ostatky, vytržené částice povýšené na symbol. Je možné sebrat a pozdvihnout cokoli nebo jenom něco? Je TO všude nebo jenom někde? Souvisí to se zenbuddhismem?

Je takto citlivý k celému světu (to přece není možné), nebo jenom k části, která se ho dotýká? A kde a jaké jsou potom hranice?

Pokud má v nastoupené cestě pokračovat, zbývá mu brzy jenom mlčení.

Jiří Hůla, 1999 (2008)

